

OBOR ADIKTOLOGIE V MEZINÁRODNÍM KONTEXTU

ADDICTOLOGY IN INTERNATIONAL CONTEXT

Jistě si mnoho z nás občas položí otázku, zda to, co jsme postupně vytvořili jako obor a jako studijní program, pro což se postupně vžilo označení adiktologie, je něco lokálního, čistě tuzemského, nebo zda to má nějaký širší význam a paralelně v zahraničí. Pochybují, že si tuto otázku někdo seriózně položil v roce 1998, když v rámci projektu DDRSTP-II vznikala na tehdejší Meziresortní protidrogové komisi (MPK) pracovní skupina pro vzdělávání. Seděli jsme a byli rádi, že jsme našli společný jazyk pro aktivity v Praze a v Brně (více in Miovský, 2007). Prostě to bylo něco, co vzniklo „odspodu“ – angličtina má ten hezký výraz „bottom-up“ – a bylo to něco, co formovala potřeba praxe zejména v nízkoprahových provozech, tedy v prvních „káčkách“ a terénu, a bylo to něco, co navazovalo na diskusi a úvahy z první poloviny devadesátých let. Když pak v roce 2003 padlo definitivní rozhodnutí, že zkusíme celý proces posunout dál a udělat bakalářský program, který pak byl otevřen v září roku 2005, nikdo netušil, že o deset let později, v roce 2015, bude me mít pohromadě ucelený vysokoškolský vzdělávací systém (Miovský et al., 2016). Systém včetně postgraduální komponenty v podobě vlastního doktorského programu. S trohou nostalgické nálady jsem otevřel dnes ráno (10. srpna) v poště rozhodnutí akreditační komise potvrzující udělení platné akreditace i tomuto programu do roku 2024 a potvrzující provedené úpravy i zlepšení proti první verzi programu. Před několika týdny organizoval Ondřej Sklenář tiskovou konferenci České asociace adiktologů a informoval o první vlně smluv s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou (VZP) pro adiktology v ambulancích. Výsledek několika let jednání a vyústění celého procesu do prvního hmatatelného důkazu, že to šlo, že se to povedlo, že je zde zdroj financování služeb přes veřejné zdravotní pojištění pro obor závislostí. Zdroj financování vázaný na novou odbornost, tedy nejen na lékaře nebo klinické psychology, což se ukázalo být nedostatečné a málo funkční. Tentokrát prostě financování specificky pro náš obor a bez možnosti čerpat na jiné pacienty než ty, kterým diagnóza začíná kódem F.10 až F.19. Je to specifikum jen České republiky? Jsme exoti? Přemýšlí někdo další mimo ČR taky takto?

Snad nyní mohu s odstupem času napsat, že mě mnoho prvních let trápily obrovské pochybnosti a nejistota. Byl nový studijní obor a zdravotnická odbornost opravdu krokem

Many of us may surely ask, whether what we have created as a field and a university course, and what has gradually gained the denomination addictology, is something purely local, or if it has wider meaning and parallels abroad. I doubt that anyone asked themselves this question back in 1998 when a work group for education was emerging as a part of a DDRST-II project in *Meziresortní protidrogová komise (MPK)* (National Focal Point). We sat there together and we were glad that we were able to find a common language for the activities in Prague and Brno (more in Miovský, 2007). Simply said, it was something created from the bottom and it was also something formed by the need mainly in low threshold facilities, back then first of their kind, and in terrain programmes; it was also something that built on the discussion and considerations from the first half of the 90s. When we decided to try to move the whole process forward in 2003 and create an undergraduate course which was opened in September 2005, no one knew that we would have a coherent university education system 10 years later (Miovský et al., 2016). A system including post gradual components represented by its own PhD course. I felt a bit nostalgic as I was opening a letter I received by post this morning (10th August); it was a confirmation of the decision of the accreditation committee granting us a valid accreditation for the course until 2024 and also confirming the changes and improvements in comparison to the first version. Ondřej Sklenář held a press conference of *Česká asociace adiktologů* (Czech Addictologists Association) a few weeks ago and informed about the first wave of contracts with the *Všeobecná zdravotní pojišťovna* (VZP) (a national health insurance company) for addictologists in out-patient offices. This was a result of many years of meetings and a first visible outcome of the efforts, which proves that it is possible, that it has been accomplished and that there is a financial source for services of public health for the field of addictology. A financial source connected to a new expertise; therefore, not only to doctors and clinical psychologists, which had previously proven to be insufficient and less functional. This time the funding is specifically for our field and without the option to be used for other patients than those with diagnosis beginning with F.10 to F.19. Is it unique for the Czech Republic? Are we on the right track? Does anyone else outside CR think in similar ways?

správným směrem? O čem všem to mluvíme, když mluvíme o adiktologii, ptal se Jiří Libra (Libra, 2015) a reflektoval vnitřní oborovou diskusi a pochybnosti. Ale zatímco poslední roky běžela tato debata u nás a padlo mnoho silných slov, něco se dělo i za humny. Typické (nejen) pro naše tuzemské prostředí je prožitek/pocit pupku světa. Mají jej velké národy a mají jej i malé národy. A tak se stává, že skrze zahledění do vlastních problémů a diskusí můžeme občas přehlédnout, že se něco dělo a děje okolo nás. Ale tentokrát jsme nezaváhali. Myslím, že jsme jako země nezaspalí, a dokonce si troufám říci, že některé koncepty jsme pojmenovali mezi prvními a některé myšlenky jsme dokonce, jak se zdá, vyslovili a uvedli do života jako úplně první. Možná čas ukáže, že o některých prvenstvích jiných zemí nevíme, ale po posledních měsících získáváme jistotu, že dost věcí již natrvalo bude spojeno s naší, tuzemskou adiktologií. Jsem na to velmi hrdý a mám pocit generačního vyrovnaní. Možná lépe řečeno generačního vzdání holdu našim předchůdcům a poděkování za jejich práci tou nejlepší možnou cestou – dokončením procesu a udržením kontinuity. Rozvojem a originálním přínosem. To vše se mi zdá, že se stalo, a ani zakladatele SUR (Skála, Urban, Rubeš) by naštvaní nebyli. Ale ukázalo se také, že mnoho myšlenek žilo již před nimi a že náš obor má mnohem zajímavější historii, než jsem si kdy uměl představit a než je (resp. zatím bylo) publikováno. A tak se rodí postupně i hlubší historická reflexe toho, kdo vlastně jsme, na koho všeho navazujeme, a že to není celé žádná náhoda nebo krátkodobý výstřelek. A že to celé taky zdaleka nezačalo Jaroslavem Skálou a Apolinářem v roce 1948. Zdá se, že náš obor je více tradiční, než jsme si myslí, a že jeho stopa je velmi zřetelná jak v meziválečném období, tak ještě v hluboké historii c. k. monarchie. A to jsme teprve na začátku a udělali jsme si pouze první skicu hlavních vývojových proudů, kterými krácela historie oboru ještě v dobách, kdy závislost byla považována za morální selhání (Miovský et al., 2014). A zdá se, že to kolegy v zahraničí také zaujalo, již jsem měl několik zajímavých názorových výměn na téma terminologie adiktologie na konci 19. a počátkem 20. století a dumali jsme s kolegy, jak vlastně přeložit např. termín „kořaleční mor“ a podobně.

To vše ale je stále spíše o naší vlastní reflexi a vývoji u nás doma. Postupně bylo jasné, že otázka zní, kolik takových oborů vlastně je? Kde všude? Některí z našich tuzemských kolegů studovali ve Spojených státech, jiní ve Velké Británii. Studovali obory jako „Addiction studies“ nebo „Drug policy and evaluation“ a podobné varianty. Navštívila nás ikona světové psychiatrie Marc Schuckit z Kalifornie, věnoval nám učebnici Garry Millerové „Addiction Counselling“ a popovídal nám o oboru rozvíjeném několik desetiletí ve Spojených státech. Učebnici jsme přeložili, vydali česky (Millerová, 2011) a adiktologickým poradenstvím se inspirovali při tvorbě a vývoji bakalářského programu. Ale zlom, ten přišel až s rokem 2012. Začali jsme zcela cíle-

Maybe now, with the time that has passed, I can finally say that during the first years I was troubled by doubts and insecurities. Was the new university course and health care expertise really a step in the right direction? What are we talking about when mentioning addictology, asked Jiří Libra (Libra, 2015) and reflected on the inner discussion in the field and our doubts. While this discussion was going on the last few years and many strong words were used, something was happening even next door. It is typical (not only) for our local environment that we sometimes feel like we are the centre of the universe. It is common for large and small nations alike. And so it sometimes happens that by being blinded by our own problems and discussion we can sometimes miss what has been or is going on around us. However, we didn't hesitate this time. I think that we, as a country, haven't slept in and I dare to say that we were among the first to name some concepts and we even, as it seems, were the first ones to formulate and ignite some thoughts. Maybe time will show that we were not aware of some firsts of other countries, but we are gaining certainty through the last few months that many things will be permanently connected to our local addictology. I am very proud of this and I have a feeling of generational settlement. A better way how to put it would be a generational tribute to our predecessors and a thanks for their work in the best way possible – by finishing the process and maintaining the continuity. By development and new contributions. It seems to me that all this has happened and even the founders of SUR (Skála, Urban, Rubeš) wouldn't be disappointed. However, it has been proven that many ideas were here before them and that our field has a much richer history than I could ever imagine and than has (so far) been published. And so a new historical reflection is gradually born of what we truly are and to who we are connected to and that it is not just a coincidence or short-term fad. And also that it all did not start with Jaroslav Skála and Apolinář in 1948. It seems that our whole field is more traditional than we ever thought and that its traits are clearly visible even during the interwar period and also in the deep history of the imperial-royal monarchy. And we are only at the beginning and we have just finished the first draft of the main developments streams of the history during the times when addiction was considered a moral failure (Miovský et al., 2014). And it seems that our colleagues abroad are also interested; I already had several opinion exchanges about the topic of terminology in addictology in the 19th century and beginning of the 20th century and we were pondering with my colleagues how to translate, for example, the „kořaleční mor“ (liquor plaque) and so on.

But all of that is still more about our own reflection and development here. It became clear that the question is – how many fields like this are there? Where? Some of our col-

ně hledat obory, jako je adiktologie, v zahraničí. Začalo to zajímat také kolegy z Mezinárodní asociace editorů adiktologických časopisů (ISAJE). Oni do té doby počítali jen adiktologické časopisy (je jich mimochodem dnes téměř 120, o kterých víme, a další zřejmě desítky malých národních časopisů, o kterých nevíme a nedokázali jsme je identifikovat). Rychle pochopili, že otázka není jen, kolik je oborově specifických časopisů, ale kolik je specifických studijních programů v adiktologii. Tedy, že nejde jen o psychology, lékaře, sestry, sociální pracovníky a další tradiční profese v závislostech, pro které je adiktologie jednou z možných specializací (viz např. nádherná knížka další ikony našeho oboru prof. Edwardse, 2002, nebo práce prof. Babora, 2012). Že se zrodil nový fenomén – oborově specifické vysokoškolské studium v závislostech. Najednou jsme společně objevili, že takové obory existují v některých zemích desítky let. Že některé prošly zcela totožným vývojem – pokud bych např. otiskl v českém jazyce článek kolegů z Austrálie (McAdams, v tisku) a vymazal tamní terminologii a jména, klidně by to mohlo být o nás. Včetně těch pochybností a otázek: „Kde budou absolventi pracovat? Jsou opravdu potřeba? Bude o ně zájem ve službách? Jak to služby promění? Jak to bude formovat vztah s původními profesemi? Nestane se obor uniformní? Zlepší to péči pro klienty/pacienty? Zvýší to úspěšnost léčby? Budeme produkovat lepší vědu?“ Mnoho takových a další otázky si kladli a kladou kolegové i v jiných zemích. A pak se to stalo. Malými krůčky se objevil zájem o to, co vlastně děláme my. Někdy to bylo takové váhavé a plživé. Někdy naopak prudké a rychlé. Námluvy s americkými univerzitami jsou velmi zvláštní kapitolou, ale kromě Texasu se ukázalo, že žluté růže kvetou i jinde. A tak dnes kromě smlouvy na ERASMUS s Texas Technical University řešíme také první společný projekt výzkumu vzdělávání adiktologů s *University of South Florida* s kolegou Rogerem Petersem (obr. 1). Jsou to současně právě univerzity ve Spojených státech, které jeví o spolupráci zájem. Není divu. Ukázalo se (Pavlovská et al., nepublikovaný rukopis), že vysokoškolských adiktologických programů je v USA téměř 400! A tak zatímco v Evropě je zájem malý a programů je zde pouze 34 (Pavlovská et al., v tisku), dominantně v Británii, vývoj ve vzdělávání adiktologů se v hlavním proudu odehrával jinde. Odehrával se mezi skupinou amerických a asijských univerzit. Jen několik málo lidí tento fenomén zachytilo, neboť to bylo velmi nevinné. Ani nám dlouho nebylo jasné, co se děje. Ačkoli to není také tak úplně pravda. V týmu vznikl nápad, že by bylo dobré replikovat a ověřit celý koncept našeho modelu vzdělávání i jinde. Díky zajímavé spolupráci s našimi partnery v Tbilisi se zrodula série projektů, na jejichž konci je nyní otevření adaptovaného pražského modelu magisterského studia adiktologie v Gruzii (Kirtadze & Otiashvili, 2011). A bylo fascinující vidět ten pomalu se rodící tým a zájem mít na své univerzitě doma svoji vlastní adiktologii.

leagues studied in the United States, others in Great Britain. They studied courses like “*Addiction studies*” or “*Drug policy and evaluation*” and other variations. Even the icon of world psychiatry visited us – Marc Schuckit from California and gave us the textbook by Garry Miller “*Addiction Counselling*” and talked about the field developing for decades in the United States. We translated the textbook and published it in Czech (Millerová, 2011) and we were inspired by addiction counselling even during creation and development of the undergraduate course. However, the breakthrough came in the year 2012. We began to purposely search for fields like addictology abroad. Our colleagues from International Society of Addiction Journal Editors (ISAJE) were also interested. They only monitored addictology journals until then (there are about 120 of them that we know about, by the way, and there are, probably, many other small national journals, that we aren't aware of or cannot identify). They soon understood that the question is not only how many field specific journals there are, but how many specific courses there are in addictology. Therefore, that it is not only about psychologists, doctors, nurses, social workers and other traditional jobs in addiction, for whom addiction is one of the possible specializations (see for example a great book by another icon in the field prof. Edwards, 2002, or the work of prof. Babor, 2012). And so a new phenomenon was born – addiction specific university studies. We suddenly discovered that these courses have been taught for decades in some countries. That some has gone through the exact same development – for example, if I published an article by our Australian colleagues (McAdams, in print) in Czech and delete local terminology and names, it could have been about us. Including the insecurities and questions: “Where will the graduates work? Are they really needed? Will there be a demand for them in the services? How will the services change? How will the relationship with original professions form? Won't the field become uniform? Will it improve the care for the patients/clients? Will it increase the rate of successful treatment? Will we do better science?” Many such and other questions were asked and are being asked by colleagues in other countries as well. And so it happened. An interest in what we do here slowly emerged. At times, it was hesitant and gradual. At other times, it was fast and fierce. Courting with American universities was a chapter of its own, but beside Texas, yellow roses seem to grow even elsewhere. And so apart from the ERASMUS contract with the Texas Technical University, we are also working on the first projects in research of addictologists' education with the University of South Florida (Fig. 1) with a colleague, Roger Peters. The universities in the United States are the ones interested on cooperation. No wonder. It turned out (Pavlovská et al., unpublished manuscript) that there are nearly 400 addictology university courses in the USA! And so while there is only

Obrázek 1 / Figure 1

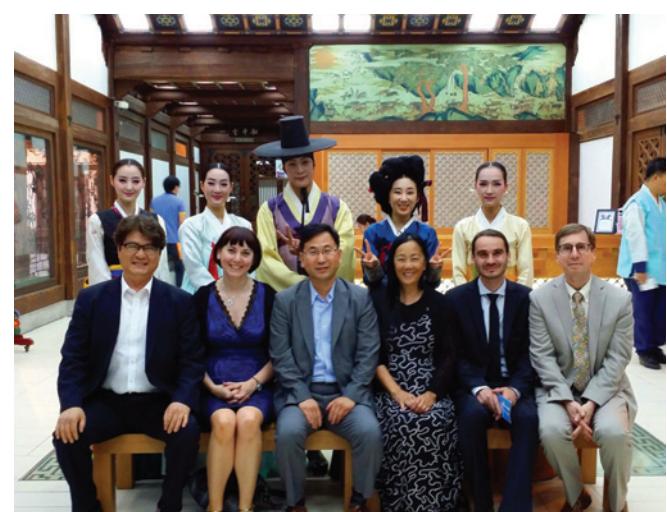
Neformální a přátelská atmosféra doprovázela vznik partnerství mezi Karlovou univerzitou a University of South Florida (USA), autor editorialu (vpravo) s prof. Rogerem Petersem

Informal and friendly atmosphere was present while creating partnership between the Charles University and the University of South Florida (USA), the author of the editorial (right) with prof. Roger Peters

Pro nás to v ještě intenzivnější formě začalo žít rokem 2014 a 2015, kdy s naší fakultou vstoupila do komunikace *Sahmyook University* v Soulu v Jižní Koreji. Po úspěšné konferenci (Miovský, 2015) v roce 2015 (obr. 2) se rozběhla debata, na jejímž konci byla smlouva o spolupráci. A než jsme se stačili vzpamatovat, již jsme byli v jednání s další jihočeskou univerzitou *Namseoul University* a začali řešit spolupráci a rozvojová téma (obr. 3–4). Ukázalo se, že to celé nebyla žádná anomálie, ale že jedna z odpovědí na naši otázku čekala na rok 2016. Dostal jsem v únoru celkem nevinnou pozvánku na konferenci do Honolulu na březnu. Konferenci univerzit vzdělávajících adiktologie. Ačkoli je třeba říci, že pojem *adiktologie* používáme jen my (resp. používá jej ještě Maďarsko a částečně Francie), podrželi jsme si jej, neboť žádný univerzální termín zatím nikdo stejně nemá. Používají se varianty jako *Addiction studies*, *Addiction science* a podobně. Na místě se ukázalo, že existuje několik let systematicky rozvíjená iniciativa v Asii v rámci podpory a rozvojového programu *Colombo plan*, která vedla k založení různých studijních programů ve 47 zemích. Dokonce tato iniciativa dokázala spojit různé univerzity do vývoje

little interest and only 34 courses in Europe (Pavlovská et al., in print), mainly in Britain, the development of addictologists' education was happening mainly somewhere else. It was between a group of American and Asian universities. Only few noticed this phenomenon because it was very innocent. Even we were not sure what was happening for a long time. However, that is not quite true. There was an idea in the team that it would be good to replicate and verify the whole concept of our education model also somewhere else. Due to an interesting cooperation with our partners in Tbilisi a new series of projects was born, at its end there is an opening of adapted Prague model of master's degree studies in addictology in Georgia (Kirtadze & Otiashvili, 2011). And it was fascinating to see the team slowly form and the interest to have its own addictology course at a local university.

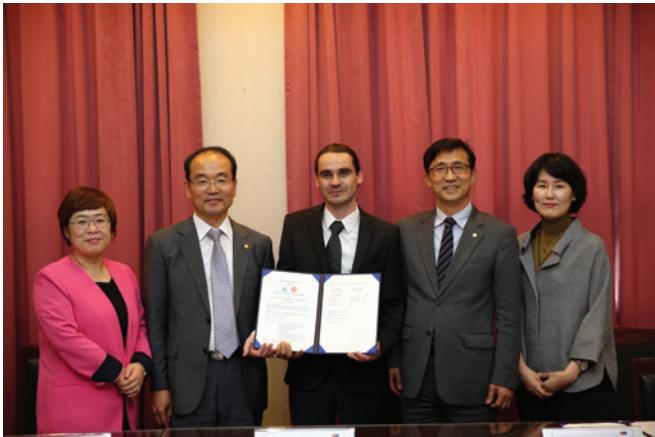
It started to be even more intense in the years 2014 and 2015, when the *Sahmyook University* from Soul in South Korea began communicating with our faculty. A debate started after a successful conference (Miovský, 2015) in 2015 (Fig. 2), which resulted in a cooperation contract. And before we could recover, we were already meeting with another South Korean university *Namseoul University* and we were discussing cooperation and development topics (Fig. 3–4). It turned out that it all wasn't just an anomaly, but that one of the answers to our question was waiting for the year 2016. I got an innocent invitation in February to conference in Honolulu that would happen in March. A conference of universities educating addictologists. Although I should say that the name *addictology* (adiktologie) is used

Obrázek 2 / Figure 2

Na formální část programu v Soulu navazoval kulturní program, jehož vrcholem byla návštěva původního lidového korejského divadla. Fotografie s hlavními herci divadla a v přední řadě společně zástupci univerzit z Jižní Koreje, Velké Británie, České republiky a Spojených států

A cultural programme followed the formal part in Seoul, its highlight was the visit of original folk Korean theatre. There are main actors of the theatre on the picture, representatives of universities from South Korea, Great Britain, Czech Republic and United States are in the first row

Obrázek 3 / Figure 3

Závěrečný ceremoniál byl zakončen slavnostním podpisem Memoranda o spolupráci mezi Namseoul Univerzity (zastoupené dvěma děkany dotčených fakult a vedením adiktologického programu) a Karlovou univerzitou (zastoupenou autorem editorialem)

The closing ceremony was concluded by a ceremonial signature of a Memorandum of Cooperation between Namseoul University (represented by two deans of relevant faculties and the management of addictology course) and the Charles University (represented by the author of the editorial)

společného kurikula. Tím vznikla v podstatě zcela ojedinělá iniciativa nemající doposud v historii vzdělávání v adiktologii srovnání. Je to totiž vůbec poprvé, kdy se více univerzit začíná s ostatními bavit o tom, jak harmonizovat vzdělávání v adiktologii a vytvářet podobný model, který v budoucnu může umožnit vznik jasně definovaného profilu vzdělávání této nové profesní skupiny. Současně také jasné sděluje záměr, že takový proces vůbec běží a bude posilovat profesní identitu a kohezi absolventů takových oborů podobně, jako je tomu u již etablovaných existujících profesí. Adiktologové tak postupně začínají dostávat jako profese obsah a identitu. Již to není o stovkách různých modelů a představ na různých univerzitách v různých zemích. Již to je o diskusi jak spolupracovat a sdílet informace a zkušenosti a společně budovat profilaci nové profese. To umožní nejen plné etablování této profese, ale např. takové aktivity, jako je výměna studentů a uznávání kreditů, předmětů a praxe. Znamená to také budoucí posun směrem k legislativnímu ukotvení profese a její pozice, definování kompetencí a další a další téma, jimž jsme prošli my v České republice a o nichž vede díky diskusi.

Zárodek zmíněného společného kurikula vznikl ve spolupráci amerických a asijských univerzit. Jednu část kurikula tvoří soubor předmětů zaměřených na prevenci. Došlo označení *Universal Prevention Curriculum* (UPC) a dočkala se již první rozsáhlé revize. Druhá část je zaměřená na léčbu a doléčování a má název *Universal Treatment Curriculum* (UTC). K oběma jsou vytvořeny podrobné vzdělávací plány, učebnice, cvičebnice, materiály pro pedagog, prezentace atd. Jde o velmi důmyslný a propracovaný systém. Český tým již dostal příležitost vypracovat připo-

only by us (to be more precise, it is used in Hungary and partially France), we kept it because no one has any other universal term. Different variations like *Addiction studies*, *Addiction science* and so on are used. When we arrived we found out that there is an initiative being developed for many years in Asia as a part of the support and development programme called *Colombo plan*, which led to the founding of different study courses in 47 countries. This initiative even managed to connect different universities into developing a common curriculum. A unique initiative was born which has no comparison in addictology education so far. It is the first time when more universities began to talk to others about how to harmonise the education in addictology and how to create a similar model that would in the future enable the creation of a clearly defined profile of education for this new job category. At the same time, it also clearly communicates the aim that such a process is going on and it will strengthen the professional identity and cohesion of graduates of such programmes in the same way as it is being done with established existing jobs. Addictologists are slowly gaining an identity and content as a profession. It is no longer about hundreds different models and visions on different universities in different countries. It is about discussion how to collaborate and share information and experience and build the profile of a new profession together.

Obrázek 4 / Figure 4

V rámci kulturního programu byl čas navštívit královský palác a zahrady v Soulu. Na fotografii s autorem kolegyně z Namseoul University, kolegyně z Thajska s dívkami v místních krojích šlechticen

There was time to visit the royal palace and gardens in Seoul during the cultural programme. There are colleagues from the Namseoul University and Thailand with the author and with girls dressed in folk costumes of noblewomen

This will allow not only full establishment of this profession, but also such activities as exchanging students, recognising credit, subjects and practise. This also means future movement towards legislative recognition of this profession and its position, definition of competence and other and

Obrázek 5 / Figure 5

Zakládající členové ICUDDR na březnové konferenci univerzit v Honolulu (USA)

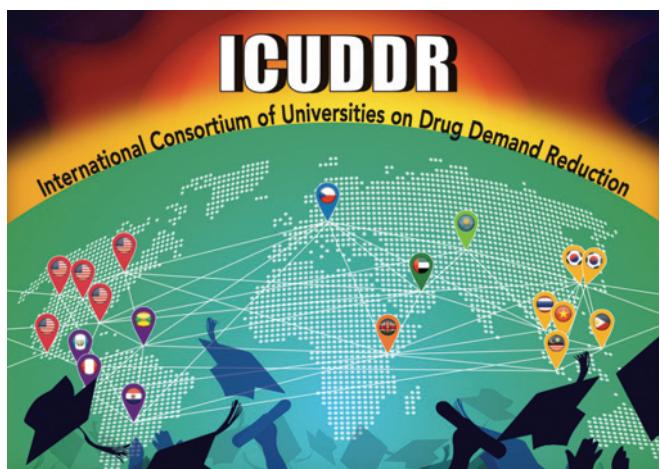
Founding members of ICUDDR at the March conference of universities in Honolulu (USA)

mínky a provést interní tematickou evaluaci a kolegům do USA byl celý dokument zaslán na konci června tohoto roku. Současně jsme získali možnost totéž provést pro nadstavbový modul zaměřující se na již speciální téma, jako jsou genderové skupiny v léčbě, specifické typy intervencí pro menšiny atd. Právě celý tento projekt se stal jádrem příprav budoucího magisterského studia v anglickém jazyce na Karlově univerzitě, určeného pro mezinárodní studenty. Tento ambiciózní plán získal velkou podporu jak ze strany amerických kolegů, tak ze strany kolegů z asijských univerzit, neboť by umožnil zásadní rozvoj spolupráce a výměny studentů a pedagogů.

Celý předchozí popisovaný proces vyústil v březnu 2016 ve velmi zásadní krok, kterým byl vznik mezinárodní asociace/konsorcia univerzit vzdělávajících v adiktologii (ICUDDR). Ačkoli se zatím jedná o něco málo přes 20 univerzit, jde o první krok svého druhu. Ustanovující schůze proběhla na konferenci v Honolulu v USA (obr. 5), ihned se rozběhla diskuse k přípravě společných aktivit, Česká republika se stala koordinační zemí pro Evropu a v následujícím čísle bulletinu Chronicle (obr. 6, k dispozici v PDF na www.adiktologie.cz, v sekci Nepřehlédněte) již byla zveřejněna i informace nejen ke vzniku samotného konsorcia, ale také záměru otevřít mezinárodní studijní program v Praze. Jednou z priorit je posílení spolupráce evropských, amerických a asijských univerzit a vytvoření stabilní platformy

other topics which we have gone through in the Czech Republic and which we discuss actively.

The origin of the aforementioned common curriculum was created in cooperation of American and Asian universities. One part of the curriculum comprises subjects focused on prevention. It is called the *Universal Prevention Curriculum* (UPC) and it has already been revised. The second part focuses on treatment and it is called the *Universal Treatment Curriculum* (UTC). Both of these come with detailed education plans, textbooks, workbooks, materials for teachers, presentations and so on. It is a highly ingenious and sophisticated system. The Czech team has already had a chance to work on their comments and do an internal topic evaluation and the whole document was sent to our colleagues in the USA at the end of this June. We also were given the chance to do the same for an advanced module focusing on special topics like gender groups in treatment, specific types of intervention for minorities etc. This whole project has become the core of preparation of future master's degree studies at the Charles University in English, created for international students. This ambitious plan gained large support from our American colleagues and also from colleagues from Asian universities because it would allow fundamental development of collaboration and student and teacher exchange.

Obrázek 6 / Figure 6

Titulní strana bulletinu Chronicle, jehož červencové číslo (2016) je věnováno vzniku ICUDDR a mj. také vstupu Univerzity Karlovy spolu se záměrem otevřít mezinárodní program adiktologie v Praze
The title page of Chronicle bulletin, July issue (2016) of which is dedicated to the creation of ICUDDR and also the entry of the Charles University together with the intention to open international addictology course in Prague

nejen pro výuku, ale také pro vědu a výzkum. Koneckonců výše zmíněný projekt s *University of South Florida*, který letos spouštíme, je prvním konkrétním výstupem celé diskuze a prvním společným euroamerickým projektem realizovaným v tomto rámci. Není třeba jistě příliš vysvětlovat, že celý proces má potenciál dát zcela novou perspektivu celému oboru a mít naprostot zásadní vliv na jeho další vývoj. Česká republika bude v květnu 2017 hostit příští ročník konference univerzit vzdělávajících adiktologie, a budeme tak mít možnost přivítat zde kolegy z celého světa a představit domácí programy a výsledky své práce.

Zajímavou paralelou předchozího procesu je spolupráce s již zmíněnou Mezinárodní asociací editorů adiktologických časopisů ISAJE. Na posledním zasedání v Londýně v červenci 2016 jsem představil souhrn výsledků a aktivit právě na poli spolupráce s univerzitami. Někteří si možná vzpomenou na zmínu o tom ve vztahu k jubilejnemu 10. ročníku, který se konal v Praze, kde jsem totiž téma poprvé otevříval. Za uplynulých šest let dostalo velmi konkrétní podobu. Za naši stranu sem patří např. nejen dvě letní školy v publikování odborných textů, které jsme nabídli českým studentům a začínajícím výzkumníkům, ale také český překlad učebnice o publikování odborných textů v adiktologii, která je v PDF zdarma k dispozici na internetových stránkách Kliniky adiktologie 1. LF UK a VFN. Londýnské zasedání současně nejen potvrdilo, že to celé byl krok dobrým směrem, ale odhlasovali jsme si tuto oblast jako jednu z priorit ISAJE na příští dva roky v rámci mého prezidentského mandátu. Velmi přirozenou cestou se tak popisované aktivity propojily. ISAJE současně dokončila již třetí revizi výše zmíněné učebnice, na které se podíleli hned tři domácí autoři z našeho týmu. Pevně věřím, že se podaří nastoupený

The whole previously described process ended in March 2016 by a significant step, which was the creation of international association/consortium of universities teaching addictology (International Consortium of Universities on Drug Demand Reduction, ICUDDR). Even though it is only something over 20 universities now, it is the first step of its kind. Inaugural meeting was held at the conference in Honolulu in USA (*Fig. 5*) and a discussion about the preparation of common activities began right afterwards, Czech Republic became the coordinating country for Europe and in the following issue of Chronicle bulletin (*Fig. 6*, available in PDF on www.adiktologie.cz in the section *Alerts – Nepřehlédněte*) information about the founding of the consortium was published along with the aim to open an international study course in Prague. One of the priorities is to strengthen the collaboration of European, American and Asian universities and to create a stable platform not only for education but also science and research. All in all, the project with the *University of South Florida* which is starting this year is the first concrete outcome of the whole discussion and the first common Euromerican project that has been done as a part of these efforts. It is not necessary to describe that the process has a potential to create a brand-new perspective for the whole field and to have a great influence on its further development. The Czech Republic will be hosting the next conference of universities educating addictologists in May 2017 and we will be able to welcome colleagues from all around the world and show them our local programmes and the results of our work.

An interesting parallel to the previous process is the collaboration with aforementioned International Society of Addiction Journal Editors (ISAJE). At the last meeting in London in July 2016 I presented a resume of results and activities in the field of university collaboration. Some may remember the mention in the relation to the jubilant 10th annual, which was held in Prague and it was the first time I opened this topic. During the past six years it all gained a very concrete form. For our part, there were, for example, two summer schools about publishing academic texts, which we offered to Czech students and beginning researchers, but also a Czech translation of a textbook about publishing academic texts in addictology, which is free to download in PDF on the web site of the Department of Addictology, First Fac. Med. The London meeting also confirmed that it had all been a step in the right direction, but we also voted for this to be one of the priorities of ISAJE for the next two years as a part of my presidential mandate. All the described activities connected in a very natural manner. ISAJE also finished the third revision of the aforementioned textbook, on which three colleagues from our team collaborated. I have a firm belief that we will be able to maintain the trend and that the process of internationalization of Czech addictology will not be just a topic to talk

trend udržet a že proces internacionálizace české adiktologie nebude pouze tématem k povídání si na našich tuzemských akcích a pouhým přání či snem. Myslím, že tento proces dostał a dostává zcela jasnou a konkrétní podobu a stopa českých adiktologů začíná být na různých místech po světě poměrně jasně viditelná a systematicky rozvíjená. Bezpochyby to bude zvyšovat zájem o tuzemské programy a výsledky práce a činit naši zemi atraktivní pro mezinárodní projekty a spolupráci. Myslím, že právě to je cesta dalšího rozvoje a že je nutné překročit stín národního rámce a zahledění do lokálních témat a problémů. Naopak je ten nejlepší čas začít více vnímat svět okolo nás a příležitosti, které se nám postupně začínají nabízet a otevřít. Témata jako kvalita péče, standardy kvality, systém péče, léčba uživatelů metamfetaminu, kombinace ústavní léčby závislosti na alkoholu a svépomocných prvků (viz např. Gabrhelík & Miovský, 2009), ADHD u uživatelů návykových látek, budování systému školské prevence a další významná a úspěšná téma jsou bezpochyby silnými kartami. Máme co nabídnout a bude jen na každém z pracovišť a každém z jejich pracovníků, jak budeme schopni příležitosti využít.

V Praze 22. srpna 2016

Prof. PhDr. Michal Miovský, Ph.D.

přednosta Kliniky adiktologie 1. LF UK a VFN a prezentant International Society of Addiction Journal Editors (ISAJE)

about at our local events, that it won't be just a wish or a dream. I think that this process has been given and it is being given a very clear and concrete form and the trace of Czech addictologists is beginning to be quite clearly visible in many places of the world and it is being systematically developed. It will for sure increase the interest in local programmes and the results of our work and make our country attractive for international projects and collaborations. I think this is the way for further development and we need to step over the shadow of national frame and blindness by local topics and problems. This is the best time to see the world around us and the possibilities that are given and open to us. Topics like quality of care, quality standards, care system, treatment of methamphetamine users, combination of institutional care of alcohol addiction and self-help elements (see for example Gabrhelík & Miovský, 2009), ADHD in substance users, developing a system of school prevention and other significant and successful topics are no doubt the strong cards. We have a lot to offer and it will be up to each workplace and individual worker to use this opportunity.

22th August 2016, Prague

Prof. Michal Miovský, Ph.D.

Head of the Department of Addictology, First Faculty of Medicine, Charles University and General University Hospital in Prague

and a president of International Society of Addiction Journal Editors (ISAJE)

LITERATURA / REFERENCES

- Babor, T. F. (2012). Addictionology as biography: One hundred ways to have a successful career in addiction science. *Addiction*, 107, 464–466.
- Butler, S. (2011a). Addiction counsellors in the Republic of Ireland: Exploring the emergence of a new profession. *Drugs: Education, Prevention and Policy*, 18(4), 295–302.
- Butler, S. (2011b). Addiction Studies at Trinity College Dublin. *Drugs: Education, Prevention and Policy*, 18(4), 241–242.
- Edwards, G. (ed.) (2002). *Addiction: Evolution of a specialist field*. Oxford, UK: Blackwell Publishing.
- Gabrhelík, R. & Miovský, M. (2009). History of self-help and "quasi-self-help" groups in the Czech Republic: Development and current situation in the institutional context of drug services. *Journal of Groups in Addiction & Recovery*, 4(3), 137–158.
- Kirtadze, I. & Otiashvili, D. et al. (2011). Analýza potřeb adiktologického vzdělávání v Gruzii [Needs assessment of addictology education in Georgia]. *Adiktologie*, 11(1), 52–60.
- Libra, J. (2014). O čem mluvíme, když mluvíme o adiktologii. *Adiktologie*, 3(14), 207–208.
- Millerová, G. (2011). Adiktologické poradenství. Praha: Galén. (Orig. Learning the language of addiction counselling. 2nd ed., New Jersey: John Wiley and Sons, Inc., 2005.)
- Miovský, M. (2007). Zdravotnický obor adiktologie: reflexe vzniku, současného vývoje a budoucího směřování kvalifikačního studia. *Adiktologie*, 7 (2), 30–45.
- Miovský, M., Kalina, K., Libra, J., Popov, P. & Pavlovská, A. (2014a). Education in Addictology in the Czech Republic: the scope and role of the proposed system. *Adiktologie*, 14 (3), 310–328.
- Miovský, M., Gabrhelík, R., Libra, J., Popov, P. & Pavlovská, A. (2014b). The draft strategy for addiction science and research in the Czech Republic. *Adiktologie*, 14 (3), 294–308.
- Miovský, M. (2015). *Development of national prevention system for schools in the Czech Republic through addiction study programs of Charles University*. Key note speaker on International Symposium on Addictive Behavior, June 18th, 2015. Jang's Hall-Centennial Memorial Building, Sahmyook University "Strategies to Reduce Addiction Harms".
- Miovský, M., Miller, P., Grund, J. P., Belackova, V., Gabrhelík, R. & Libra, J. (2015). Academic education in addictology (addiction science) in the Czech Republic: Analysis of the (pre-1989) historical origins. *Nordic Studies on Alcohol and Drugs*, 32, 527–538.
- Miovský, M., Pavlovská, A. & Babor, T. F. (2015). *Education and specialization of addiction professionals: a global survey*. Poster presented at the Lisbon Addictions 2015 conference, Sept. 23–25, 2015.
- Miovský, M., Gabrhelík, R., Libra, J., Popov, P., Pavlovská, A., Kalina, K., Miller, P. M., Grund, J.-P. C. (2016). The Prague comprehensive model of academic addictology (addiction science) education. *Adiktologie*, 16(1), 36–49.
- Pavlovská, A., Miovský, M., Babor, T. F. & Gabrhelík, R. (in print). Education and specialization of addiction professionals: a global survey. *Drug Prevention and Education*.